

שְׁלַח לַחֲמַד

פְּרִשְׁת וַיִּקְהַל | תשפ"ד

בצדקה תכוננו

גליון 312

סיפור לשבת

קָזוּוּ מֵאַתְכֶם הַרְוֹמָה לָהּ (לס. ב)

סיפור ידוע ומצמרר שהתרחש בעיר פ"ת לפני עשרות שנים... יתכן וחלקכם מכירים את הסיפור אבל עכשיו תגלו את הסיפור שעומד מאחורי הסיפור !!!
בבית הספר ברנר בפ"ת התכוננו לצאת לטיול שנתי, כל הילדים היו נרגשים והחלו בהכנות, קניות ממתקים וכדומה... באחת המשפחות שלחה האמא את הילדה למכולת עם 10 שקלים ואמרה לה לכי תקני בכסף הזה ממתקים לטיול השנתי. איך שהילדה הגיעה למכולת היא ראתה ילדה בוכה בכי קורע לב ושאלה אותה "מדוע את בוכה?" השיבה לה הילדה... "אמא שלי שלחה אותי עם 10 שקלים לקנות 2 חלב 21 כיכר לחם ובדרך שיחקתי עם הכסף והוא אבד לי... אנחנו 8 ילדים בבית ואין לי פנים לחזור הביתה".

נכמרו רחמייה של הילדה על חברתה והיא אמרה לה "קחי את ה-10 שקלים שלי ותקני למשפחתך את המצרכים אני כבר יסדר" וכך היה... הילדה השנייה קנתה את המצרכים ושבה אל ביתה אבל עכשיו הילדה שהביאה את הכסף נשארה עם בעיה... היא הייתה צריכה לקנות ממתקים לטיול השנתי ועכשיו אין לה את הכסף... מה עשתה? הלכה מאחורי המכולת ראתה עיתונים כיווצה אותם והכניסה לתיק שיראה מנופח וכך חזרה הביתה... למחרת בבוקר ביום של הטיול אמא שלה שאלה אותה איזה פרוסה היא רוצה לטיול השנתי? אז הילדה בתקווה שהאמא לא תיגש לתיק השיבה לה שאין צורך בפרוסה והשמתקים יספיקו... אבל האמא אמרה בליבה שאין מצב שהיא שולחת אותה לטיול בלי פרוסה מזינה שהיא העיקר והכינה לה פרוסה ובאה להכניס אותה לתיק... איך שפתחה את התיק חשכו עיני האם בראות את העיתונים המכווצים בתוך התיק והיא התחילה לצעוק על הבת שלה איפה הממתקים...? איפה הכסף...? ומרוב כעס אף סטרה לה בפניה וצרח עליה שאסור לשקר !!!

אחרי כל זה היא שמה לה את הפרוסה בתיק ואמרה לה ככעס אני לא רוצה לראות אותך... עופי להסעה... !! הילדה יצאה לכיוון ההסעה באיחור משמעותי כואבת ובוכה ואיך שהיא הגיעה קרוב לאזור ההסעה... היא רואה שהאוטובוס נסע בלעדיה !!! אמרה הילדה בליבה, אמא שלי כועסת, אין מצב שאני חוזרת עכשיו לבית, בינתיים אלך לגינה ואעביר את הזמן... בינתיים, האמא שעבדה במשרה חלקית במתפרה שמעה לפתע דיווח אימים... רכבת נכנסה באוטובוס... נהגת האוטובוס קפאה במקום ולא האיצה וכך מצאו את מותם כל הילדים (יהי זכרם ברוך) באותו רגע האמא כמעט תפרה לעצמה את היד כשהיא לא מאמינה לסיוט הזה שהיא שומעת והתחילה לזעוק ולאכול את עצמה על איך שנפרדה ממנה ולבכות על האובדן העצום...

כעבור מספר שעות בשעות הצהריים המאוחרות החליטה הילדה לחזור לביתה והנה איך שהיא חוזרת האמא פותחת לה את הדלת ולא מאמינה למראה עיניה... הילדה שהיא כבר חשבה שמתה והתאבלה עליה כאילו חזרה מהמתים !! האמא הייתה על סף עילפון כל הבית עמד על הרגליים מרוב שמחה לא מאמינים לנס הגדול והעצום הזה !!!
לאחר שקצת נרגעו העניינים שאלה האמא את בתה איך ניצל? ענתה הבת שבעקבות הצעקות והסטירה שקיבלה ממנה בבוקר, היא איחרה את ההסעה והחליטה ללכת לגינה להעביר שם את הזמן עד שיעבור זעמה של האמא...

כמה גדולה מעלת הצדקה. צדקה תציל ממות. בשמיים ראו שהילדה ריחמה על הילדה השנייה והביאה לה את ה-10 שקלים שלה ועשתה עמה צדקה וחסד של אמת והצילה אותה מבשוות במשפחתה ומידה כנגד מידה שלחו לה רווח והצלה מהמות !!! השם יתברך סיבב הכל שזכות הצדקה הזאת תציל אותה ושתשוב לביתה בריאה ושלמה.

{ סיפורי צדיקים }

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנזי קדם אות א'

אמת; שקר

כשאדם מדבר – יוצא הבל מפיו. צבע ההבל היוצא מפיו של שקר – שונה מצבע ההבל שיוצא מפיו של דובר אמת. כן מבואר בספר "מנחת יהודה": "צבע ההבל היוצא מפיו איש המדבר אמת ודבר ברור, משונה מצבע ההבל היוצא מפיו איש הדובר שקר או מסופק בדבר".

אדם שמעוניין לדעת אם היושב מולו דובר אמת או דובר שקרים – זאת יעשה: "כאשר תביט בעיני המדובר במשך אחד בלי הפסק סגירת עפעפים וחילוף נקודת מרכז הראיה בקו ישר ושווה לנוכח האיש שנגנודו על נקודת חוטמו, זאת ההבטה עושה הפעולה על הרגשת האיש הנוכח להכריחו לדבר אמת, כי כאשר ירצה לדבר שקר, אז מוכרח הוא להסיר עיניו לצדדים ולסגור בכל רגע עפעפיו ולא ימצא מרגוע לנפשו ואובד עצה, ובכן יתחיל לדבר דברים הסותרים זה את זה; משא"כ איש האמת יביט לתוך עיניך לנוכח עין בעין". כך כתב בעל "מנחת יהודה" (פרק ב).

כלל הוא, כי אדם שמסתגן בלשון (או דומה לזו): "דע לך אחי, שבכל לב אדבר עמך, ולבי שלם עמך" – סימן הוא שפיו מדבר מרמה, ואל תאמין לאף מילה היוצאת מפיו, כי הינו דובר שקרים. כן כתב המהר"ם שיף (דרשות, סוף מסכת חולק).

אדם שחוזר על שקר מסויים פעמיים – הוא מתחיל לחשוב כי אולי זה אמת. כן מבואר בספר "חיי מוהר"ן" (סימן תקנ): "כשהזכיר השקר שתי פעמים – נעשה אמת, כלומר, שנעשה אצלו כאמת על ידי שחזר הדיבורים של שקר שתי פעמים".

אדם שאינו מוציא מפיו דבר שקר, לעולם לא יגנב ממנו מאומה. כן מבואר בספר "אמרי פנחס" (החדש, אות רמג): "מי שאינו משקר, אין נגנב ממנו שום דבר, וזה: לא תגנובו ולא תכחשו".

ובספר "קדוש ישראל" (פרק טז, כ) מובא בשם רבי פנחס מקארין, כי מי שאינו משקר – אינו מאבד מאומה.

דבר ברור ומנוסה, כי אדם שמקפיד לומר אך ורק אמת, גם אם זייקוהו ויחייבוהו – לעולם הוא מרויח. מאידך, אדם שאומר שקר, גם אם יתנו לו מלוא עולם כסף וזהב – לעולם הוא מפסיד. כן כתב השל"ה ("תורה שבכתב" פרשת קדושים).

יש ואדם אומר דברי אמת ולמרות זאת הינו עובר על "מדבר שקר תרחק". כיצד? שנינו במסכת שבועות (ב, כ), כי עד היודע שהעד השני הוא גולן – אסור לו להצטרף עמו לדעות, שנאמר: "מדבר שקר תרחק".

ר"ת	יציאה	כניסה	יחידות
19:00	18:20	17:07	ירושלים
18:58	18:22	17:23	תל אביב
18:59	18:21	17:15	חיפה
19:00	18:21	17:25	באר שבע

בן איש חי

ספר 'פסקי בן איש חי' | הלכות שבת

סימן שי"ח דיני בישול

הנה כאן בנידון דירן מים החמים האלו הם בכלי שני, כי זה הכר של נחושת הוא כלי שני. ואין הכי נמי אם ימצא שמביאין החמין בכלי ראשון לבית הטבילה, צריך להזהירם שלא יעשו כן, אלא יערו המים לתוך כלי שני ויביאום לבית הטבילה. כי הגם דיש מתיירין גם בכלי ראשון אם נותן מים צוננין הרבה לתוך החמין באופן שהם מרוכים הרבה מן החמים דלא אפשר שיתבשלו, וגם שנותנם בשפיכה אחת גדולה הכל בפעם אחת, אך כאן כבר אמרנו דהמים הצוננים הם מעט ולכן צריך לזהר בכלי ראשון בזה.

מותר ליתן קיתון של מים או שאר משקין כנגד המדורה להפיג צינתן, ובלבד שיתנם רחוק מהאש בענין שאין יכולים להתחמם באותו מקום עד שתהא היד סולדת בהם, אף אם ישנה שם זמן מרובה. אבל אסור לינתם סמוך במקום דאפשר שיתחממו חום שהיד סולדת בהם, אף על פי שעתה אינו מניחם אלא רק שעה מועטת שתפיג צינתן בלבד, גזרה שמה ישכחם וישוהו שם עד שיחמו חום שהיד סולדת בו. וענינים אלו צריכין השערה בדת ובהשכל, ולא יוכל כל איש תם ופתי לסמוך על דעתו בהשערות אלו לעשות מעשה.

מי שנשרו כליו במים, אסור לנגבם סמוך לאש אפילו בעודם

עליו, משום דיבשל בזה את המים, ועוד יש בזה אסור מלבן. וכל זה הוא בהיכא שהוא סמוך לאש הרבה, שהגד יוכל להתחמם חימום שהיד סולדת בו.

שאלה. אם מותר להוציא תבשיל מן הקדירה לבלי שבת בעודה על הכירה כדי לתתו לעני, כי בני הבית אינם רוצים לאכול אלא עד אחר שתיים ושלוש שעות, ולכן כדי שיתנו תבשיל לעני הם מגלים כיוון הקדירה ונוטלים ממנה תבשיל וחוזרים ומכסים אותה, ועד שיגיע זמן אכילתם יורידו הקדירה מעל האש ויריקו ממנה התבשיל. **תשובה.** דע דאין להתיר בזה להוציא תבשיל מן הקדירה בכף בעודה על הכירה שהיא על האש, אלא דוקא אם ברור לו שהתבשיל נתבשל כל צרכו. אבל אם הוא מסתפק בו שמה לא נתבשל כל צרכו, אסור להוציא מן הקדירה בכף, אפילו אם הסיר הקדירה מעל האש. ואפילו בכחאי גוונא שנתבשל כל צרכו, אין להתיר אלא רק בנדון השאלה הנזכרת, שנותן תבשיל לעני שיש בזה צורך מצווה רבה. אבל היכא דליכא צורך מצווה רבה כהאי גוונא, יש להחמיר לבטלי יציא בכף מן הקדירה בעודה על האש, יען כי יש מחמירים בזה ואוסרים.

דיני הבורר בשבת

נודע כי הלכות הבורר בשבת רבים המה, וצריך שמירה גדולה לאדם שלא ישגה בהם מפני שהאדם רגיל בזה בימי החול. וכתב הגאון מהר"ש אבוחה ז"ל על הבורר, מלאכה זו היא מן הקשות שבשבת להזהר בה בכל דקדוקיה וחלקיה ע"ש.

אם עבר וביירר במזיד בשבת בידי פסולת מתוך אוכל, או

שביירר אוכל מתוך פסולת בנפה ובכברה דעביד אסורא, הרי זה אסור לעולם משום נהנה ממלאכת שבת כדן המבשל בשבת. אך נסתפקת אם זה אשר ביירר באיסור, חזר ועירב האוכל עם הפסולת כמו שהיה קודם שביירר, אם שרי לברור מחדש עתה בשבת מן התערובת הזאת אוכל מתוך פסולת בידי כדי לאכול לאלתר, כיון דבטלו מעשיו הראשונים דעביד באיסור. ונראה אף על פי שחזר ונתערב ובטלו מעשיו, אסור לאכול ממנו בדרך היתר בו ביום דקנסינן ליה. בבורר שהישראל עשה המלאכה, דהדין הוא אם לא חזר ועירבם דאסור לו לעולם כדן המבשל בשבת דאסור לו לעולם, להכי אפילו אם חזר ועירב הפסולת עם האוכל דלא אהנו מעשיו, אסרינן ליה לעולם מדין קנס.

בבורר שהישראל עשה המלאכה, דהדין הוא אם לא חזר ועירבם דאסור לו לעולם כדן המבשל בשבת דאסור לו לעולם, להכי אפילו אם חזר ועירב הפסולת עם האוכל דלא אהנו מעשיו, אסרינן ליה לעולם מדין קנס.

אם בורר אוכל מתוך פסולת, אם בורר בכלי המיוחד לברור בו, חייב. ואם בורר בידי, אם לאכול לאחר זמן, חייב. ואם לאכול לאלתר מותר. וכל שהוא בורר לאכול לאחר שעה חשיב בורר לאחר זמן ואסור. ואם בורר לסעודה שמתחיל בה אחר פחות משעה מותר אף על פי שהסעודה שאוכל בה נמשכת אכילתו בה הרבה שעות מותר.

אם בורר אוכל מתוך פסולת, אם בורר בכלי המיוחד לברור בו, חייב. ואם בורר בידי, אם לאכול לאחר זמן, חייב. ואם לאכול לאלתר מותר. וכל שהוא בורר לאכול לאחר שעה חשיב בורר לאחר זמן ואסור. ואם בורר לסעודה שמתחיל בה אחר פחות משעה מותר אף על פי שהסעודה שאוכל בה נמשכת אכילתו בה הרבה שעות מותר.

ישמחו במלכותך

פרק א' | שמחת השבת

סוד מלכות הגדול של השמחה בשבת המלכה

ע"י השמחה בשבת יזכה לראות בשמחת בית המקדש

כתב בעל ה"תפארת שלמה" (פרשת מסעי) ששמעלטה של השמחה ביום השבת תשובה מאד בפרום, וכל השמחה ביום השבת יזכה בשכר זאת לראות בנחמת ציון וירושלים ובבנין בית המקדש לעתיד לבוא. והשעם לכך הוא, מפני שישנן שתי דרכים ליצור לזכות להשתתף עם השכינה הקדושה וע"י כך לזכות לראות בשמחתה של השכינה לעתיד לבוא בבנין ציון וירושלים.

הדרך הראשונה, היא להשתתף בצערה הנורא של השכינה הקדושה בגלות ולהתאבל על חרבן בית המקדש בשעה שהשכינה שרויה בצער, כגון בחצות לילה, כמו שהבטיחו חז"ל (תענית ל'): כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה. וכל המצטער עם השכינה עושה לה נחת רוח ושמחה גדולה, והוא נקרא מגני היכל המלך, כמו שכתב ה"הרד"ש, ולכן לעתיד לבוא בעת עלייתה ושמחתה הוא יזכה לעלות ולשמח עמה, ובשכר זאת יזכה לראות בבנין ציון וירושלים.

והדרך השנייה להשתתף עם השכינה הקדושה, היא לשמח בשמחתה של השכינה הקדושה בזמנים שהיא שמחה, אשר דבר זה עושה שמחה גדולה לשכינה הקדושה, כראותה את בנייה שמחים עמה ביום שמחתה, ולכן ביום השבת אשר בו ישנה שמחה גדולה מאד בפרום ובו השכינה נמצאת בשמחה גדולה - אם ישיש האדם וישמח מאד בשמחתה של השכינה הקדושה וישמר עצמו בכל השבת מקל צרה ויגון, כמו שאומרים בתפלה "ישמחו במלכותך שומרי שבת" יזכה לראות בשמחתה של השכינה הקדושה לעתיד לבוא בבנין ציון וירושלים.

ואף אם אינו זוכה להרגיש את צערה של השכינה ולהשתתף עמה ולהתאבל על חרבנה של ירושלים בימות החל, אצל בנין שהוא שמח בשבת ביום שמחתה של השכינה אשר שמחה ביום השבת והוא שמח עמה, בשכר זאת יזכה אף הוא לראות בנחמת ציון וירושלים.

ולכן סמכו חז"ל בכרפת המזון ב"רצה" את הפקשה "שלא תהיה צרה ויגון ביום מנוחתנו" לתפלה שנגזרה לראות בנחמת ציון וירושלים - "והראנו ה' אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך" פי ע"י שיזכה האדם בשבת מקל מיני יגון וינחה וישמח ביום השבת, יזכה אף הוא לראות בבנין ציון וירושלים.

ספר חסידים

סימן קע"ח

שלשה פנים אסורות לראות. פני ע"ז פני אשה פני רשע. פני רשע שנאמר (מלכים ב ג יד) אם אביט אליך ואם אראך. פני אשה שלא היתה רשאת השונמית ליכנס לפני אלישע דכתיב (מלכים ב ד טו) ותעמוד בפתח וכתוב (איוב לא א) ומה אתבונן על בתוליה. פני ע"ז דכתיב (ויקרא יט ד) אל תפנו אל האלילים וכתוב (יחזקאל ח ה) ויאמר אלי בן אדם שא נא ענינך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה ולא אמר ראה ואראה כי בדמות אדם היה דמות זכרות ונקבות נזקקין זה בזה על ידי כישוף וע"י אבן שואבת דבר אחר בלא זקיקה וכתוב (יחזקאל ח ג) מושב סמל הקנאה המקנא ובשנייה דילג מושב ואמר סמל הקנאה הזה וזהו מה הם עושים מהם חסר ה' דמות זכרותם ונקבותם ולא אמר ראה ולא אראה לפי שאסור לראות בשעה שהבריות נזקקים ולא אמר ראה בנשים מככות את התמוז ולא בעשרים וחמשה איש אחוריהם אל היכל ה' הרי שאסור להסתכל בצורת ע"ז ובצורת רשע ובצורת אשה ג' פעמים אמר הראית הרואה אתה כנגד ג' פרצופים שעשה מנשה ובשביל פיקוח נפש מותרין שלשתן לראות שהרי יונדב בן רכב נכנס בבית ע"ז כדי שלא יהרג שום צדיק. וכתוב (בראשית יט טז) ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו וכתוב (בראשית לג י') כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים מה פני אלהים אחרים אסור אף פני רשע אסור אבל להנאתן אפילו לפיקוח נפש אסור שאם עולה טינא בלבו שיצר הרע מתגרה בו לראותם ימות ולא יראנה. ואסור לראות שום אדם והוא מתבייש ממך אם תראנו כגון אדם רודף אחר לבירו לתת צדקה והוא מתבייש אם יראנו שום אדם ואם מביא שום דבר לשוק למכור או שום חפץ מן השוק או אפילו עוסק בשום מלאכה או אפילו בביתו והוא מתבייש אם תראה אותו אל תעמוד שם והשמת ממנו:

מעלת עסק התורה בשבת

ומה שנאמר גבי שבת צוה ה' לעשות, וגבי משכן כתיב אשר צוה ה' לאמר. וכן הקשה בעל הטורים. נראה, כי אף על פי שבמשכן שהיו עוסקים במצות מעשיות, דהיינו במלאכת המשכן אף על פי כן תקנו עולם הדיבור וזהו אשר צוה ה' לאמר. ובשבת שאין עושין מלאכה רק מצות דיבור כגון תורה ותפילה, כי עיקר תורה ותפלה בשבת אף על פי כן מתקנין עולם המעשה. וזהו אשר צוה ה' לעשות, כלומר תיקון עולם העשיה:

בניית המשכן = בריאת העולם

והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אותה והותר (שמות לו, ז). והנה לכאורה האי דים והותר, הוא תרתי דסתרי אהדדי, דאם היתה דים לא הותר. ועיין באור החיים. ויש לומר, דהנה הוא יתברך אל שדי אל הוא מלשון חוזק כמו ואילי הארץ (יחזקאל יז, ג) ושדי הוא השפעה מלשון שדים, והקדוש ברוך הוא אל שדי שמתגבר כביכול על השפעתו. וזה שדרשו חכמינו ז"ל (חגיגה יב). שאמר לעולמו די, דהנה כל דבר הבא מכח אין סוף אז יכול הדבר ההוא להתרחב ולהתפשט עד אין שיעור וערך, ואם כן כיון דהוא יתברך ברא העולמות אז היו רוצים להתפשט בלי גבול והוצרך הקדוש ברוך הוא לומר די, וליתן כך וכך סידור עולמים לפי מה שהביין יתברך בחכמתו עליונה כמה צריך לפי סדר הבריאה ואז אמר די וזהו גבורה וצמצום שהוצרך יתברך לצמצם כוחו. כמו כן הוא יתברך צריך להתנהג בעולמו לפי כח המקבלים ולא לפי כוחו האין סוף, כי ישראל אינם יכולים לקבל לא רוב טובה וכו'. והנה מלאכת המשכן שהיה מעין בריאת שמים וארץ היה מסודר ונכונה על פי שכל אלקים וצרופי שמות ואותיות הקדושים אשר נבראו בהם שמים וארץ כמו שאמרו חכמינו ז"ל (ברכות נה). יודע היה בצלאל לצרף כו'. והנה הוא יתברך נתן בלבם חכמה ותבונה ודעת ונתן השם יתברך זה הכח להצדיקים שבכל דור ודור, כי במה שהצדיקים עוסקים בתורה ומחדשים הם בוראים שמים וארץ חדשים והם היו מכוונים במלאכת המשכן ברוח קדשם לחכמה עליונה ועשו יחודים וצרופים קדושים בכל הכלים ובכל המעשים אשר נעשה המשכן. והנה אם היו רוצים לכיון שכלם הרחבה היה הדבר עד אין שיעור, כי רוח אלהים הופיע עליהם, אך הוצרכו לתת גבול בהדבר והותירו לצדיקים לעתיד לבוא אשר יבואו וילמדו בספר תורה מעשה מלאכת המשכן וכל צדיק וצדיק לפי שכלו יכיר תעלומות חכמה בכל דבר בכל כלי ויעשה יחוד לדבר רוחני עליונים כמו שהשם יתברך הותר כח במעשי בראשית שהוא נתן גבול והשאיר להצדיקים כדי שיוכלו לחדש דבר בבריאה זו, כמו כן הם במלאכת המשכן. וזה שכתב הכתוב והמלאכה היתה דים, שהיו נותנים גבול להמלאכה. לעשות אותה, רוצה לומר לתקנו וליחדו בשכל עליון אשר היו יכולים לכיון בכל דבר לפי שיעור שכלם. אך והותר, שהותירו להצדיקים והחכמים שכל דור אשר ישמעו וילמדו סדר מלאכת המשכן והם יגמרו הבנין ויוסיפו מדעתם מה שישג שכלם:

{ 'קדושת לוי' | רבי לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א }

נצור לשונך

חובת השמירה - פרק ד'

כתוב: "פי מִכְבְּדֵי אֶכְבֵּד וּבְנֵי יִקְלֹוּ" (שמואל א ב', ל'). וכבוד להקדוש ברוך הוא נקרא, כשחביבים אצל האדם מצותיו של הקדוש ברוך הוא, ונוהר בהן, שבוה הוא מכבד להקדוש ברוך הוא. וכדאיאת בתנחומא פרשת ויגש: "אמר ר' שמעון בר יוחאי, אמר הקב"ה! היו מכבדין את המצות, שהן שלוחי, ושלוחי של אדם כמותו. ואם כיבדת אותן, כאילו לי כבדת. ואם בזית אותן, כאילו לכבודי בזית".

ולפי זה, כל אלו הפרשיות שהעתיקתי למעלה, כשאנו רואין שבני אדם אין זהירין בהן כלל, כמה צריך מי שיש לו לב נכון לחוס על כבודו של הקדוש ברוך הוא ולהיות זהיר בהן, וכמה ימצא חן עבור זה בעיני ה' יתברך. ולהפך חס ושולם, גדול עוננו מאוד, ה' ישמרנו מזה.

והנה כתיב במשלי: "פֶּן לְדָבָר יִתְקַל לוֹ וְיִרָא מִצְוָה הוּא יִשְׁלֵם" (משלי י"ג, ג). וכתב הגר"א, וה לשונו: "כי יש רמ"ח איברים באדם, וכנגדם רמ"ח מצוות עשה, וכן כל דבר יש לו כח חיוני מן המצוות. ולכן הבו לשום דבר מצוה, הוא מחבל את עצמו, כי הוא נעשה חסר מכח החיוני מאותו דבר. אבל הירא מלעזוב שום מצוה, ורואה לקיים כל דבר, יהיה שלם בכל איבריו". עד כאן לשונו. והנה ידוע שעל ענייני חלק הדיבור יש הרבה מצות עשה שתלויות בו, וכן"ל בשמירת הלשון חלק ב', ואם כן כמה פצעים וחבלות ימצא בו עבור זה, והמתבונן בפרט זה בלבד, גם כן די.

[המשך בשבוע הבא..]

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

- הקדשה למשך חודש
- הקדשה לשנה שלמה בעלון
- הקדשה חד פעמית בעלון
- זכות ביזכוי הרבים

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכוננו" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרות רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון: alon@gamah.org - מייל לכל מטרה אתר הגמ"ח WWW.GAMAH.ORG 054-6091685 | 054-4785404

לתרומות בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104 קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965 ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" וזריים ובאשראי בטלפון ובאתר bit

כחו של בצלאל

כי כל הרוממות מוטלות ממש בהציורים! וגם יש הקדושים שנאמרו על הקב"ה, עדיין לא בהם חיים ברוח ונשמה! בחוטי ציצית כמצותן מצוירים בהם כל הענינים כביכול, עד מצויר תכלת דומה לים עד דומה לכסא הכבוד, שנקרא לו שם זה ובזה דוקא הוא ית' מצויר, הנה כל הכסא הכבוד הוטל בהציויר של ציצית. נורא מאד! והנה מלאכים לא ידעו לקרוא שמות כי אם האדם, כי בסוד הציויר מתייחד וזה ג"כ מה שאמרו ז"ל (בר"ר כ"ז א'), גדול כחן הוא האדם דוקא, כי כל מציאותו הוא בסוד של נביאים שמדמין צורה ליוצרה, ועל דמות הציויר, הוא ציויר כל העולמות והמשלים הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, בדמות אותם מראשית ועד סוף, והוא היכול לקרות מראה אדם ראו דמות הכסא הכבוד, בדמות מקל שמות!

שקד ראה ירמיה את שוקד על דברי, בסיר נפוח ופניו צפונה ראה כל החורבן מצפון תפתח הרעה, ראה קראתי בשם בצלאל, ומשה אמר כל העולם מלא מהציורים המראים ענינים עצומים לישראל ראו קרא ה' בשם, והרמב"ן מבאר ורמזים, כולם מסבבים את האדם, אבל מי המה הפלא הזה, כי ישראל במצרים פרוכים הזוכים להבינם ולהסתכל בהם? זהו גדול כוחן בעבודת חומר ולבנים לא למדו כלל הנה לפנינו דברים אשר עצם מציאותם אינו הדבר של נביאים, שהם מדמים על אמתתן צורה אומנות, ועם כל זאת הוא חכם גדול להבין כשלעצמו אלא ההוראה המונחת בו, ובאמיתות ליוצרה!

הענין הנה הגשמיות הדבר אמנם צרור כל אשר מורה עליו, ולמשל מעשה הישיבה בפשוטו, הנה בו צרור כל ענין השלוחה השקט והמנוחה, אשר הן בו גם מקודם עשיית הפעולה של הישיבה, אלא שבפעולת הישיבה באה לידי ההתגשמות איכות הישיבה, אשר היתה בה גם מקודם עשיית הפעולה, וכן כזאת כל שאר המושגים שמונה שם הרמב"ם ז"ל, שענינים הכי רמים מונחים בהפעולות הגשמיות ההן.

זהו ענין הציויר שבו אמנם צרורים כל ההוראות אשר הציויר מורה עליהן, והוא ממש כמו בענין מעשה הצדקה וכדומה, שאמנם כל ההטבה והחסד ישנן בו גם מקודם, ובפעולת ההטבה באו כל אלה לידי מעשה, אלא שגדלות הענין הוא במה שאמרו ז"ל (ברכות י'), בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם, מדת בשר ודם צר צורה על גבי הכותל ואינו יכול להטיל בה רוח ונשמה, והקב"ה אינו כן צר צורה בתוך צורה ומטיל בה רוח ונשמה, והיינו דאמרה חנה ואין צור כאלהינו, אין צייר כאלהינו.

פלאות הקב"ה הוא היכולת להטיל כל רוממות שבעולם, גם רוח ונשמה במעשה קטן וזעיר, והוא סוד הציויר וסוד כל הבריאה, שהינה כולה ציורים מצוירים מורים לפסגת מרומים, ואין צייר כאלהינו! כי יכול כל האדם, פירוש שבכל השמות

הענינים הנמצאים בהדבר, בכל צדדיהם ואופניהם ביאור הענין כי בצלאל היה בסוד השם לכל פרטיהם, שמתוך כל הענינים ההם נקרא בסוד הציויר, הוא האומן הנפלא היודע ויכול הדבר בשם הזה, והשם הוא ציויר תולדה מאותם לארוז דברים ענקיים ולצייר אותם בקיום הענינים שהוא מורה עליהם, וכדמיון מה ששאלו הכי דקים, ויודע לדמות צורה ליוצרה, כי כל הקב"ה לאדה"ר ואתה מה שמך? ואמר לו אני נאה מלאכת המשכן רומזים הם לענין של להקרא אדם שנבראתי מן האדמה. ושכנתי בתוכם, כולם הם ציורים על כל ולכאורה היה יכול לקרוא לעצמו בשם שמים, הענינים והוא ודאי יודע ומבין סודם, וממנו שהרי גם ענינים שמימיים ישנם בו למרבה, וכן ודאי יצאו כל הציורים מכוונים ליוצרים, וזה נאמר ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש סוד יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו חיה, ובתרגום לרוח ממללא, אלא בחר בשם אדם בהן שמים וארץ!

כי השם של אדמה נאות ביותר, מטעם שבשם זה יותר מצויר כל האדם, וכשקוראים שם של אדם מציירים בזה כל מהותו של האדם, וכן כששאלו הקב"ה ואני מה שמי? א"ל לך נאה להקראות אד' שאתה אדון לכל בריותיך, נורא הדבר מאד שלפי דברינו הנה בשאלת הקב"ה מה שמי ר"ל מה מהותי, והיתה התשובה אדון. היינו שדוקא בשם זה של אדון מצויר כל מהותו כביכול של הקב"ה, פירוש שבכל השמות

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א

בבית מדרש קהילות פז, בני ברק

בתאריך 02.03.2021

לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו

(גם מטלפון כשר) 02-3724787

לעילוי נשמת
קידנו ברק בן זייתה,
יעקב בן עזיזה
אמנון בן בלחה

להעלאת כל עם ישראל
שיפלו אויבינו ויחזרו כולם
לשלום לביתם מהרה

לעילוי נשמת
זייתה בת סהלה
היוט בת סמו
חנה בת רומיה ע"ה

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להעלאת מוסדות
'לדעת הכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
דייזי בת חביבה
תמר בת שלמה
יוסף בן חנה

לעילוי נשמת
יוסף בן דונטה
יוסף בן שושנה ימיני

ניתן להשיג קובץ מוקט בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

שותפים בזיכוי הרבים

עלון תורני בתפוצה רחבה

העלון מופץ מדי שבוע לכל חלקי הארץ גם דיגיטלית באתרים מוכרים בעלי עשרות אלפי עוקבים כגון "דרשו", "בעולמם של חרדים" ועוד וכן ברשימות תפוצה גדולות

להעלחת כל עם ישראל שיפלו אויבינו ויחזרו כולם לשלום לביתם מהרה

זכות בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

הזדרזו לזכות בהקדשה משלכם לרפואת/עילוי נשמת/הצלחה/זיווג וכו'

לפרטים חייגו\שלחו הודעה: 054-4785404 / 054-6091685

לקבלת העלון בחינם למייל\לנייד כל שבוע- להצטרפות לרשימת התפוצה ניתן לשלוח הודעה למספר הטלפון או למייל alon@gamah.org

סרקו לדף מאובטח לבחירת מסלול

בצדקה תכונני
נמ"ח סלי' מזון וסיוע לנוקדים